

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w S. o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, że pozwany G. S. (1) powinien zapłacić na jego rzecz kwotę 15.033,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany w dniu 10 czerwca 2005 r. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę o kredyt gotówkowy. Podkreślił, że pozwany nie zwrócił kwoty kredytu, wskutek czego powstało objęte sporem zadłużenie. Powód twierdził, że w dniu 30 września 2011 r. podpisał z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności przysługującej bankowi z tytułu umowy kredytu gotówkowego zawartej z pozwanym. Zaznaczył, że wymieniona wierzytelność została ujawniona w prowadzonych przez fundusz księgach rachunkowych. Podkreślił, że wezwał pozwanego do zapłaty spornej należności, jednakże G. S. (1) nie uczynił zadość żądaniu. Sprecyzował, że żądanie obejmują należność główną w kwocie 6.525,16 zł, odsetki w kwocie 8.508,62 zł.

Postanowieniem wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym 21 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1599398/13 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego sądu.

Pismem z dnia 24 czerwca 2013 r. powód, w uzupełnieniu braków formalnych pozwu, wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego G. S. (2) 15.033,78 wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kosztami zastępstwa procesowego oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Jednocześnie podtrzymał twierdzenia zawarte w pozwie.

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014 r. Sąd ustanowił kuratora procesowego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanej G. S. (1) w osobie pracownika sekretariatu sądowego – A. C..

Kurator pozwanego w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2005 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z G. S. (1) umowę kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 11.123,60 zł na okres do 16 czerwca 2010 r. Zgodnie z zawartą umową kredyt oprocentowany został według zmiennej stopy procentowej wynoszącej na dzień udzielenia kredytu 18,90%. W umowie zastrzeżono, przy tym, że w przypadku niespłacenia raty w terminie bank pobiera od klienta kwoty zaległej raty kredytu odsetki naliczane według oprocentowania w wysokości stopy oprocentowania WIBOR dla 3-miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z pierwszego dnia roboczego ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 25 punktów procentowych (§ 10). Strony ustaliły również, że bank upoważniony jest do wypowiedzenia umowy w przypadku braku spłaty kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty oraz, że okres wypowiedzenia wynosi 30 dni.

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa kredytu k. 120-122,
- tabela rat, k.123-124.

W dniu 30 września 2011 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której bank przeniósł na fundusz cztery portfele wierzytelności obejmujące między innymi tę, która wynikała z umowy kredytu

nr (...) z dnia 10 czerwca 2005 r. zawartej z G. S. (1). Umowa była modyfikowana aneksem nr (...) z dnia 30 września 2012 r. W umowie wskazano, że przedmiotowa wierzytelność obejmuje kwotę 13.804,37 zł, w tym: 6.525,16 zł tytułem należności głównej, oraz 7.279,21 zł tytułem odsetek.

W piśmie z dnia 6 listopada 2011 r. działający za powoda (...) S.A. w W. zawiadomił pozwanego o nabyciu przez powoda od (...) Bank S.A. powyższej wierzytelności w drodze przelewu. Jednocześnie pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy, które na datę 5 listopada 2011 r. obejmowało kwotę 14.499,25 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.11,
- warunkowa umowa sprzedaży wierzytelności k. 14-21,
- aneks nr (...) do warunkowej umowy sprzedaży, k. 22 – 24v,
- wyciąg z listy wierzytelności, k. 26.

W dniu 24 czerwca 2013 r. przysługująca (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W. przeciwko G. S. (1) wierzytelność wynosiła 15.033,78 zł (6.525,16 zł tytułem kapitału oraz 7.279,21 zł tytułem odsetek), co stwierdzone zostało wyciągiem z ksiąg rachunkowych na dzień 23 czerwca 2013 r.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych, k.9.
- umowa kredytu k. 120-122.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę zobowiązania pozwanego stanowiła umowa kredytu zawarta przez strony w dniu 10 czerwca 2005 r. Zgodnie z art. 69 ust 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił w oparciu o ujawnione w sprawie dowody z dokumentów, autentyczności i wiarygodności, których nie negowała żadna ze stron. Sąd również nie powziął wątpliwości, co do ich prawdziwości i rzetelności.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 15.033,78 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Wskazywał przy tym, że dochodzona pozvem kwota stanowiła zadłużenie z tytułu zaciągniętego przez pozwanego kredytu gotówkowego. Wyjaśnił, że ten dług powiększały odsetki wynikające z opóźnień w dokonywaniu płatności.

Stosownie do art. 143 k.p.c. „Jeżeli stronie, której miejsce pobytu nie jest znane, ma być doręczony pozew lub inne pismo procesowe wywołujące potrzebę podjęcia obrony jej praw, doręczenie może do chwili zgłoszenia się strony albo jej przedstawiciela lub pełnomocnika nastąpić tylko do rąk kuratora ustanowionego na wniosek osoby zainteresowanej przez sąd orzekający”. Stosownie natomiast do art. 144 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. przewodniczący ustanowi kuratora, jeżeli wnioskodawca uprawdopodobni, że miejsce pobytu strony nie jest znane. Powód w sprawie uprawdopodobnił, że miejsce pobytu pozwanego G. S. (1) nie jest znane, w związku z czym, w celu umożliwienia obrony

praw strony pozwanej, Sąd ustanowił dla pozwanego G. S. (2) kuratora w osobie pracownika sądu. O ustanowieniu kuratora przewodniczący ogłosił publicznie przez okres miesiąca w budynku sądowym i lokalu Urzędu Miasta S.. Kurator ustanowiony dla pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów według norm przepisanych. Nie podniósł natomiast żadnych zarzutów w stosunku do okoliczności przywołanych przez powoda i nie składał wniosków dowodowych. Sąd ograniczył się zatem do analizy materiału dowodowego dostarczonego przez stronę powodową. W oparciu o podpisaną przez pozwanego umowę kredytu należało uznać, iż na skutek podpisania przedmiotowej umowy doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku obligacyjnego w postaci umowy z kredytobiorcą. Strona powodowa dostarczyła również materiał dowodowy umożliwiający ustalenie, że pozwany nie wywiązał się należycie z umowy, w szczególności zaniechał dokonywania spłat w okresie przekraczającym 2 miesiące. To zaś zgodnie z umową stanowiło podstawę do wypowiedzenia umowy i dochodzenia całego zadłużenia jako natychmiast wykonalnego. Dokumenty dostarczone przez stronę powodową były też podstawą do weryfikacji przez sąd prawidłowości wyliczenia wysokości kwot wskazanych w pozwie, w tym odsetek i opłat.

Strona pozwana wnosząc o oddalenie pozwu nie przedstawiła zaś żadnych zarzutów dotyczących podstaw swojej odpowiedzialności. Nie negowała zawarcia umowy, ani faktu jej wypowiedzenia. Nie przedstawiała dowodów na okoliczność dokonania wpłat wyższych niż uwzględnione przez powoda. Nie wносиła żadnych zastrzeżeń do sposobu wyliczenia należności głównej i ubocznych. W tej sytuacji w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należało stwierdzić, że powód uczynił zadość obowiązkowi ciężącemu na nim stosownie do treści art. 232 k.p.c. W szczególności powód należycie wykazał wysokość dochodzonego w pozwie roszczenia, przedkładając na tę okoliczność dokumenty w postaci umowy kredytu oraz tabeli rat.

W świetle całokształtu poczynionych rozważań, Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzeczono w punkcie pierwszym.

Podstawę do obciążania pozwanego dalszymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa stanowił art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Nadto powód domagał się zasądzenia dalszych odsetek ustawowych liczonych od dnia wytoczenia powództwa od należności głównej i skapitalizowanych odsetek. W ocenie sądu powód był uprawniony do uzyskania takiego świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Sąd uznał w sprawie stronę powodową za wygrywającą odnośnie całości żądania. W konsekwencji zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.005 zł z tego tytułu. Na poniesione przez powoda koszty składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 188 zł, zaliczka na ustanowienie kuratora sądowego w kwocie 400 zł, kwota 2400 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego (w wysokości określonej na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1349 ze zm.) oraz koszty opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

Wysokość wynagrodzenia kuratora występującego w procesie za nieznaną z miejsca pobytu pozwaną, ustalono na 400 zł w oparciu o przepis §1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2013.1476), który stanowi, że Wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych.

SSR Bartłomiej Romanowski